

HEKSEFLØJTEN.

Operette i 1 Akt af Erik Bøgh.

Musiken af Georg Lumbye og Offenbach.

(1869. Folketheatret.)

I. *Tempo di Marcia.* *f* *p Carlino*

Vid: det Re-gi-ment,
Jeg, ja jeg har stridt

Hvor - ved vi hartjent, Høldt sig al-tid ex-cel-lent, Hvor-hendet end blev sendt.
Frem - ad, Skridt for Skridt Sta-dig le-ved flot og frit, Helsthvord er var Kre-dit,

Vi har som bekendt Al-drig Ryggen vendt, Hver af os har vel omtrent Tusin-de Hjerter tændt.
Nar-ret Tossier lidt Hvor vi saavort Snit Og i Hokus Pokus tid Drevet det ganske vidt.

Al - le Smaa - pi - ger - ne Rund om i Ri - ger - ne, Lagde Snarer ud for
Pud - set Gni - er - ne, Hjul - pet Fri - er - ne Ud af - Elskovsbry - de -

Kri - ger - ne; Men skøndt de suk - ke - de Tit saa det kluk - ke - de,
ri - er - ne; Skræmt Ku - jo - ner - ne Kaldt Dæ - mo - ner - ne

Vo-re Hjer-ter de var luk-ke-de. Jeg kan ger-ne tilstaa her, Det
Frem om Natten for Ma-tro-ner-ne. Jeg med Pokkerstaari Pagt, Tag

mf

gik os nær, Men vi stod os En og Hver, Og jeg, ja jeg i-sær, jeg var
Dig i agt, I min Fløj-te har han lagt En far-lig Troldoms-magt, li-ge

li-ge saa ga-lant, Som jeg er vant, Men saa haardsom Di-a-mant. Kamm-
flink som Ne-kromant Og Mu-si-kant, O-ver alt jeg Prisen vandt.

Piberne

ra-ter ik-ke sandt? Jo Alt hvad han har sagt vi san-de-maa, Det kan vi

ban-de paa, det kan vi ban-de paa, Paahamog os hvert fjendligt Angreb
En større Skælm man ej i Kongens

Fl. Solo

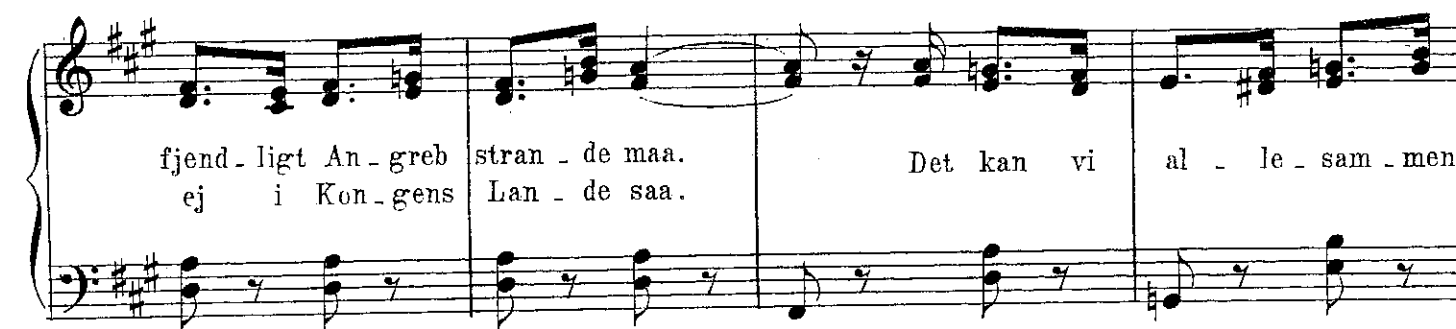

stran - de maa,
Lan - de saa,
Det kan vi al - le sam - men ban - de paa.

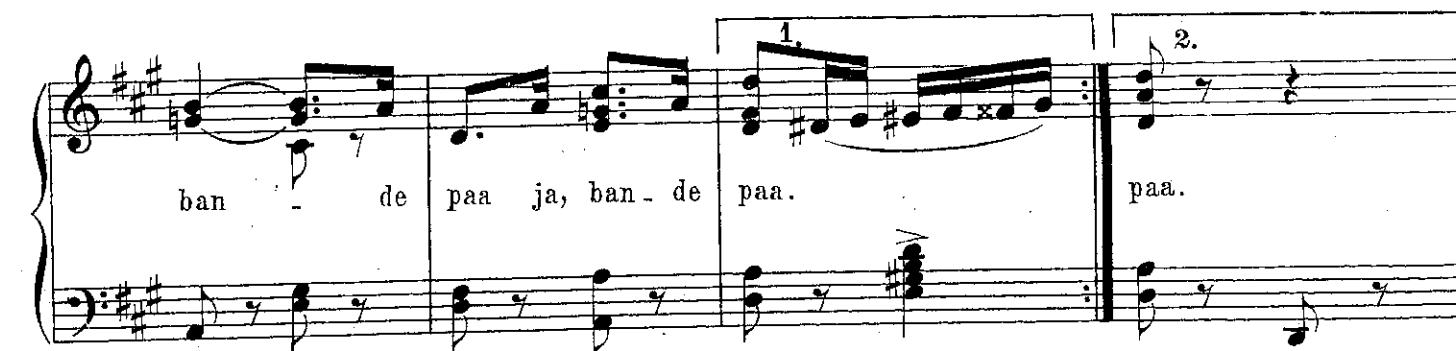
Alle
Hvert Ord, som han harsagt vi san - demaa. Det kan vi

ban - de paa, Det kan vi ban - de paa, Paa ham og os hvert
En stør - re Skælm man

fjend - ligt An - greb stran - de maa. Det kan vi al - le - sam - men
ej i Kon - gens Lan - de saa.

ban - de paa ja, ban - de paa. paa.

Tempo di Menuetto.

Offenbach.

II.

Doctor. 1. Ak du skul-de vi-de, hvilken Kval og Kvi-de
2. Det var in-gen u-den sel-ve ELskovs-gu-den,

1. jeg i-gaar har lidt og end i-dagmaa li-de, føl ha-re her! Columbine. Ja, jeg fatter klarligt,
2. som for-le-den midt i Hjerttet gennem Ruden skød mig sin Pil. Ak, hvor han kan ramme,

1. det maa væ-re far-ligt, I er som forgjort af Lu-ci-fer skinbarligt D. Fehren er svær!
2. fluksstod jeg i Flamme, thi just i det Samme saae jeg din Madame halvt en pro-fil.

1. Firsinds-ty-ve i Mi-nutet, C. Ak, I gør mig rent be-tuttet! D. Men nu har jeg fast be-sluttet,
2. Sligt et Smil og sli-ge Blikke, slig en Vækst det glemmes ikke, det var som om den an-ti-ke

s *mf*

1. at der maa skaf_fes Raad. Har du kendten saa_dan Banken? C. Er det der I har Ska.
 2. Ve_nus jeg for mig saa. Tænk dig den_ne Mas_se Yu_der, Tænk dig saa mig ar_me

1. van_ken? Ak, Hr Dok_tor blot ved Tanken brister jeg ud i Graad.
 2. Syn_der, tænk dig C. Stil_le nu be_gynder Hjør_tet i gen at slaa!

p C. D. C. D. C. D. C. Begge.

1. 2. Dik dak dik! Dik dak, dik dakdik! Dik, Dak, Dik, Dik dak dik, Dak dik! Dik dak dik!

mf *s* Replica 1ma volta. Rpl. 2da v. Coda.

1. Dik dak dik dak dik! Himmel nu slog det_klik.
 2. Dik dak dik dak dik! Nu gik det rent i - - - staa. *f*

Tempo di Polka.

III. *f*

Smeraldine.

1. Vil du se, hvor udstaf feret og hal dy ret og bro deret, kan der væ re Tvivl end nu? U hu
 2. Saa forsvar dig, om du kan da! Hvem bar berer sig en Mandag u den til en Rendezvous. U hu

1. hu.....! Selv hans Øjen bryn er smurte med Po ma de, se hvor sorte! EL lers er de ganske
 2. hu..... Hvem gaar ud i Ki ste klæder paa en Hverdag, hvad For ræder? naar man er sin Ko ne

1. graa. Aa haa haa haa haa haa! Lugt hvor han er par fu me ret! Ja han er min Sæl bar
 2. tro. O ho ho ho ho ho! Men lad Tøj ter ne kun ha' dig; nu, nu vil jeg skil les

1. beret. Nej fra nu er Alt for bi. Hi hi hi hi hi hi!
 2. fra Dig. Jeg vil ba re le der a'. Ha ha ha ha ha ha!

IV. Allegretto.

f *p* *mf* *rit.* *a tempo* *mf* *f*

Doktoren.
Ak Ma - dam, me an -
nam, me hun vil min Bu - ket, naar hun fat - ter og skat - ter Be - tyd - nin - gen ret; smaa Ver - be - ner for - e - ner sig
her - se - hvor net - til mit glæ - den - de, blø - den - de Hjer - tes Por - træt. Her for - le - den det fik just i Centrum et
Med et læ - gen - de, kvæ - gen - de Blik hun for -
Stik af en Pil, da jeg saa hen - des Smil, det var fast som det brast og mit Liv var til -
maarfluks at he - le det ga - ben - de Saar, og til Him - le - ne svim - len - de løf - te mig
fals, endnu sid - der det her i min Hals. *rit.* *a tempo* *mf* Ak Ma - dam, me i Flamme jeg staar som en Brand, kun det
op paa Lyk - sa - ligheds høj - ste Top.
Samme, det Samme frem - stam me jeg kan. Dis - se Vækster til Tekster jeg ud - ka - ret har, men de træn - ger ej
læn - ger til min Ko - men - tar. *f*